

Amanda Pendolin
Aavikon hehku
naisrakkautta & erotiikkaa

© 2016 Nina Ranne | www.spero.fi
Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa
Taitto ja kansi: Jaana Segerberg

ISBN: 9-789523-394964

9 789523 394964

Amanda Pendolin
Aavikon hehku
naisrakkautta & erotiikkaa

1. luku

Janica heilautti kiukkuisena pitkiä oljenvaaleita hiuksiaan. Naisen vihreät silmät kipunoivat ärtymyksestä, kun hän ravasi turhautunein askelin pitkin makuuhuoneen kaunista valkolakattua lattiaa. Tosin Janican ajatukset olivat kaikkialla muualla kuin huoneiston lattiassa.

Avonainen matkalaukku lojui sängyllä - jälleen kerran - ja Janica oli todella kiukkuinen.

Vaatekappale toisensa jälkeen lensi ensin sängylle ja osa niistä todennäköisesti myöhemmin löytäisi tiensä myös matkalaukkuun.

”Taas minä”, puhisi Janica itsekseen.

”Juurihan minä tulin työmatkalta, mutta kun on lapseton, niin silloin oletetaan että kaikki käy, kun ei ole muutakaan”, hän jatkoi turhautunutta mutinaansa.

Tukholmalainen keskustakaksio kylpi keväisen iltapäiväauringon valossa, ja leijailevat pölyhiukkaset leikittelivät hiipuvassa auringonvalossa. Päivä oli keväisen kaunis. Kevät suorastaan tuoksui jo ilmassa ja Janicakin olisi tuoksun voinut tavoittaa, mikäli olisi kiukultaan kiinnittänyt siihen huomiota.

Janican turhautuminen kasvoi entisestään, kun hän ajatteli tilanteen epäreiluutta. Hän oikaisi koko 178 cm pitkän ja hoikanjäntevän vartalonsa suoraksi, puiden nyrkkiä olemattomalle vastustajalleen.

Samassa ovikello soi ja sai Janican säpsähtämään hereille omista ajatuksistaan. Hän kiirehti avaamaan ovea, kasvot vielä kiukusta punoittaen.

Ovella seisoi Peter Holmström, Janican isä.

”No hei, kultaseni. Mikä nyt? Näytät aivan, no räjähtämäisiltäsi. Olethan valmis kohta?” Janica katsoi isäänsä hölmistyneenä.

”Valmis mihin?”, hän kysyi.

”Valmis illalliselle, Tre Kronoriin. Älä vain sano, että olet unohtanut!

Olen varannut jo pöydän sinne ja kaikki odottavat sinua. Tapaamme niin harvoin kaiken sen matkustelusi takia, ja nyt näytät siltä, kuin sinulla ei olisi aavistustakaan siitä mistä puhun.”

”Voi isä”, Janica vastasi.

”Anna anteeksi. Totta kai muistin, mutta aika vaan ei tunnu riittävän. Siksi näytän tältä”.

”Aika ei riitä, siis mihin?”, Peter kysyi.

Janica katsoi isäänsä uupuneena ja vastasi.

”Sain soiton tänään töistä. Minun on lähdeävä huomenna aamulla Omaniin.”

”Janin piti mennä, mutta hänen tyttärensä joutuu nielurisaleikkaukseen, ja Jan haluaa jäädä kotiin tyttärensä luo. Joten tietysti minulle soitettiin ja automaattisesti oletettiin, että minä voin lähteä, kun ei ole perhettä”.

Peter katsoi tyttärtään myötätuntoisena.

”Voi sinua raukkaa. Mitä jos hengähtäisit nyt hetken, niin lähde-tään sitten syömään. Äitisi ja veljesi odottelevat jo sinua”.

Sitten Peter astui sisään ovesta, tarttui tyttärtään hartioista kiinni ja veti tämän lämpimään ja lohduttavaan halaukseensa.

Janica saapui isänsä kanssa Tre Kronoriin. Hän käveli itselleen ominaisesti varmoin askelin, sivuilleen vilkuilematta, eikä siksi huomannut miesten ja myös joidenkin naisten ihailevia katseita. Katseita, jotka seurasivat hänen sulavaa liikehdintäänsä hänen saapuessaan pöytään, jossa koko muu perhe häntä jo odotti.

”Janica”, huudahti äiti ja nousi halaamaan tyttärtään.

Mona Holmström muistutti monessa suhteessa tyttärtään. Samat oljenvaaleat hiukset, norja vartalo ja sädehtivät vihreät silmät, joissa tuikki huumori älyn kanssa kilpaa.

Janican 29-vuotinen nuoruus ja äidin 58-vuotinen kypsyysyhdistyivät noissa kahdessa varmassa naisessa hämmentävällä tavalla. Näky sai kanssaihmiset suhtautumaan molempiin naisiin vakavasti ja vähättelemättä.

Kaikesta näki, että kyseessä olivat äiti ja tytär. Peter Holmström ei voinut olla peittelemättä ylpeyttä katseessaan, kun hän katsoi noita

kahta elämänsä tärkeintä naista.

”Hei äiti”, Janica halasi äitiään ilahtuneena.

”Ihana nähdä pitkästä aikaa”.

”Ja Johan terve, mitä perheelle kuuluu?”, Janica halasi pikkuveljeään ja kääntyi sitten vanhemman veljensä Ericin puoleen, halaten myös tätä.

Pian iloinen puheensorina täytti tilan ja Janica unohti hetkesi aiemman kiukkunsa, sekä seuraavan päivän matkan Omaniin.

2. luku

Janica hymyili itsekseen muistellessaan edellistä iltaa perheensä parissa. Lentoemännän ojentama aamiaistarjotin sai hänet kuitenkin hätkähtämään nykyisyyteen.

Janica otti tarjottimen vastaan ja kiitti hymyillen. Mielessään hän kuitenkin huokaisi muistaessaan matkansa tarkoituksen ja päätti heti aamiaisen nautittuaan ryhtyä käsillä olevaan työhön.

Janica oli edelleen kiukkuinen joutuessaan ottamaan vastaan toisen valmisteleman projektin, mutta ammattilaisena hän pisti harmistuneisuutensa syrjään ja keskittyi käsillä olevaan asiaan.

Hän selasi lyhyen selonteon, jonka aamun pikalähetti oli hänelle toimittanut työnantajaltaan Ruotsin kehitysapujärjestö Sidasta.

Janican tehtäviin kuului käydä kehitysapukohteissa tarkistamassa kehitysapuprojektien eteneminen, sovittelemassa eri kulttuureista johtuvia ristiriitoja ja pitää suhteita yllä yhteistyöjärjestöjen ja eri maiden toimijoiden välillä. Tämä työ oli lennättänyt hänet useasti eri maiden kriisipesäkkeisiin. Janica piti työstään ja matkustelusta, huolimatta toisinaan mieleensä hiipivästä turhautumisesta, jonka usein saivat aikaan ymmärtämättömät miehet ikiaikaisine sääntöineen ja ennakkoluuloineen. Toisaalta työ oli myös hyvin palkitsevaa. Hän pääsi omin silmin todistamaan asioiden hidasta, mutta vakaata muuttumista parempaan. Etenkin naisten ja tyttöjen tilanteen parantamista. Janica oli itse ehdottamasti sitä mieltä, että maailma voi muuttua paremmaksi nimenomaan naisten kautta. Tyttöjen koulutuksen ja naisten yrittäjätoiminnan tukemisen kautta.

Normaalisti Janica ei työskennellyt islaminuskoisissa maissa, johtuen yksinkertaisesti hänen sukupuolestaan. Siksi juuri Jan oli ollut vastuussa tästä projektista, mutta Janin tyttären nielurisaleikkaus oli siirtänyt tehtävän Janicalle.

Janica syventyi selontekoon, hänen vihreät älykkäät silmänsä

Kevät on Tukholmassa jo pitkällä ja Janica valmistautuu viettämään hyvin ansaittua viikonloppua.

Aikomukset menevät kuitenkin uusiksi kun hän saa yllättävän komennuksen lähteä Omaniin.

Ajatus ei riemastuta Janicaa, mutta kohtalolla tuntuu olevan omat suunnitelmansa hänen varalleen. Matkansa aikana Janica joutuu kyseenalaistamaan käsityksensä, niin tästä kaukaisesta arabimaasta kuin omasta seksuaalisuudesta, kohdatessaan kauniin ja vastustamattoman Nanan.

”Aavikon hehku” noudattaa parhaiden viihderomaanien kaavaa; rakkautta, eksotiikkaa ja erotiikkaa unohtamatta.

9 789523 394964